

IK HEB DE DEUR VAN MINDY GEOPEND!

Hoewel het lichter wordt, kun je de lucht niet zien omdat de takken van de bomen ervoor zitten. Maar er is daglicht. Ik bedoel dat het niet zo'n stuk donker vochtig bos is waar je bijna niet doorheen durft. Nee. Het is zo'n bos dat je op ansichtkaarten ziet en dat naar noten ruikt, met enorme bomen en een superaangename temperatuur. Er zijn overal geluiden te horen, de geluiden van de dieren die er wonen. Mindy's broer, Valk, is uiteraard bij ons.

'Waar is Cheeta?' vraag ik aan Mindy.

'Hij is buiten gebleven om ervoor te zorgen dat niets of niemand ons stoort.'

Ik vraag me af wat een meisje van negen te vertellen heeft, hoe hoogbegaafd ze ook is. Ik ben benieuwd wat ik van haar zal leren. Elke keer dat ik een huis binnenging, heb ik iets nieuws geleerd:

In het huis van Valk: leerde ik dat ik niet langer dan één gedachte-uur in iemands hoofd kan blijven, anders verdwijnt ik voor altijd. En natuurlijk heb ik er geleerd om een gedachtehuisje te verlaten zonder hoofdpijn te krijgen.

In het huis van Slang: heb ik mijn innerlijke energie gevonden en geleerd die te gebruiken, en dat niets is wat het lijkt en dat dit hele gedoe geen spelletje is.

In het huis van Jacob: ontdekte ik de hal met de deuren en hoe je je van het ene hoofd naar het andere kunt verplaatsen zonder eerst terug te gaan naar de echte wereld. Daar heb ik ook geleerd dat je de ruimte kunt beheersen.

In het huis van Zwaan: heb ik ontdekt dat de Broederschap van de Sleutel de bewaker van de privacy is. En dat de broederschap bestaat uit zes leden die samen een cirkel vormen die de krachten van elk van de leden versterkt. En dat ze nu maar met zijn vijven zijn, dat er iemand ontbreekt. En dat ze willen dat ik de zesde

wordt. En dat er ook quantum's zijn, die niet willen dat de cirkel zich sluit, en die daarom proberen te voorkomen dat ik de proeven doe... En...

Het huisje van Mindy baadt in het licht.

De deur van Mindy staat tussen een paar ruwe, smalle, hoge muren. Natuurlijk! Eekhoorn woont in een boom. Waarom had ik daar niet aan gedacht? Het is een huisje om van te houden, zij is iemand om van te houden.

Eekhoorn klimt in haar boom en dat doet ze op een heel natuurlijke manier, uiteraard. Er zit een wezel op haar schouder, en de ramen, wat geen ramen zijn maar openingen waar takken uit groeien, zitten vol met vogels in alle kleuren.

In het midden van de ruimte liggen kussens, kleden en geruite dekens. Achterin is een wenteltrap naar beneden. Mindy kijkt even naar de deur. Ze ziet dat Valk de wacht houdt en gebaart dat ik haar moet volgen.

We lopen de trap af.

We gaan een heel eind naar beneden, we moeten op zijn minst bij de wortels van haar boom zijn aangekomen. Eindelijk zijn we op de begane grond: een gewone deur met ongeverfde houten deurposten. Voordat ze hem opendoet, draait Eekhoorn zich om en zegt:

'Lia, ik weet dat Zwaan met je gesproken heeft over de broederschap. Tot nu toe hebben we je voorbereid op de grote dag, de dag waarop je lid wordt van de Broederschap van de Sleutel, als alles goed gaat. Op die dag moet je zes proeven uitvoeren, achter elkaar, zonder pauze en zonder dat wij je mogen helpen. Daarom moeten we je zoveel mogelijk leren voordat die dag aanbreekt. Ik ben een doener en dat ga ik je ook leren: dingen doen. Ik weet zeker dat het leuk wordt. Je zult het zien.

Wat zei dat kind nou? 'De grote dag', 'zonder pauze'?

**Voordat ik de kans krijg om tot me door te laten dringen
wat ze zegt, doet Mindy de deur open.**

We zijn in een enorme ruimte, waarvan we het einde niet kunnen zien. Honderden diertjes trippelen daar rond. Ze dragen schortjes, en hoewel ze niet praten, maken ze een oorverdovend lawaai. Er is getimmer en gezaag te horen... Maar behalve de enorme tafel waaraan gewerkt wordt, is er niets. De ruimte is verder leeg. De wanden zijn ook leeg. De metalen stellingen zijn leeg. De manden zijn leeg. Het is een werkplaats, maar er is niets, geen materiaal, geen gereedschap. Toch is iedereen druk bezig, alsof ze aan een grote lopende band werken. Waar halen ze de spullen vandaan die ze nodig hebben?

Als ik wat beter kijk, zie ik dat de dingen verschijnen op het moment dat ze nodig zijn. Er rent een bever voor ons langs die een hamer pakt van een plank die net nog leeg was.

Mindy kijkt me aan en lacht.

'Hier vind je alles wat je nodig hebt om dingen te maken in de gedachtewereld.'

Het is raar. Ik denk dat ik iets op tafel zie, maar als ik beter kijk, verdwijnt het. Mindy ziet mijn onbegrip en moet lachen.

'Lia, in de gedachtewereld zijn de dingen niet tastbaar. We hebben geen echt materiaal nodig als we het ons maar kunnen voorstellen. Maar hoewel de dingen letterlijk gemaakt zijn van niks, hebben ze dezelfde functie als in de echte wereld.'

Maar, bestaan de dingen dan of niet? Ik begrijp er niks van, en Mindy ziet het, want ze vertelt verder.

'Als we honger hebben, eten we en voelen we onze gevulde maag, hoewel we nergens eten zien. Als we dorst hebben, drinken we en verdwijnt de dorst, hoewel we nergens water zien.'

'Maar als het niet echt is, waarom zou ik dan eten? Kan ik dan niet zonder eten?'

'Er is één ding dat je goed moet begrijpen: alles komt voort uit ons denken, maar ons denken is heel krachtig. Hoewel we in theorie ook zonder eten kunnen, is het beter om wel te eten. Als je

niet eet, ga je dood. Sterker nog, er zijn ook wapens die je kunnen verwonden en doden, hoewel je niet weet waar ze vandaan komen en hoewel ze gemaakt zijn van gedachten. Dat mag je nooit vergeten.'

Ik denk aan Jacob en aan de vuurbal die ineens in zijn hand lag. Die bal gaf licht, maar hij brandde zijn hand niet. Ik vertel het aan Mindy.

'Maar als de gevolgen echt zijn, waarom brandde Cheeta zich dan niet aan zijn vuurbal?'

'Als je kunt maken wat je wilt, kun je ook vuur maken dat niet brandt, toch?'

Het is verbazingwekkend: in de gedachtewereld bestaan geen beperkingen, ik kan maken wat ik wil. Dat vind ik wel wat. Maar er is toch één beperking: mijn eigen gedachten.

'Hoe werkt het? Is er een woord voor elk ding dat ik wil maken?'

'Nee, Lia, woorden zijn niet nodig om dingen te maken in de gedachtewereld. Je kunt zelfs dingen maken die geen naam hebben.'

'Maar als woorden niet nodig zijn, waarom gebruikte Cheeta dan een woord om het vuur te maken dat ons licht gaf?'

'Dat deed hij omdat het gemakkelijker is om iets te maken als je een woord uitspreekt, hoewel het ook kan zonder dat je iets zegt. Probeer het maar.'

Ik probeer het.

'Let op, water, lucht, land!'

Het werkt helemaal niet. Dan probeer ik het zonder de woorden uit te spreken. Ik visualiseer een bal van licht die groeit in mijn hand. Ik doe mijn ogen dicht en concentreer me. En als ik ze weer opendoe...

'Yes!'

'Goed gedaan, Lia. Niet iedereen kan dat.'

Mindy lacht en verdwijnt. En samen met haar verdwijnt ook al het andere: de vogels, de 'arbeiders' in de werkplaats... er is alleen nog een deur. Nu weet ik dat dat de uitgang van het gedachtehuisje van Eekhoorn is.

Ze komt weer tevoorschijn.

'Ik was het bijna vergeten. De oplossing ligt in de dobbelstenen.'

En ze verdwijnt weer.

Door het raampje dat de twee werelden met elkaar verbindt, zie ik Jacob op wacht staan. Ik zie Ben met zijn handen op de schouders van zijn zusje en Mindy en mijzelf met onze handen vast en onze ogen dicht. Ik geloof dat ik toch een beetje van hen allemaal begin te houden.

Vind de twee dobbelstenen.

